

F

oto en memo



Buiten de Vesting



Wat tegenwoordig Sportlaan wordt genoemd, heette vroeger de Zandvoortscheweg. Het eerste uitbreidingsplan van de stad buiten de bestaande grachtengordel. De woningen waren gebouwd ter vervanging van verkrotte huizen in de binnenstad. De eerste waren in 1915 neergezet. Vooraf was binnen de Raad nog een debat gevoerd over de plek waar deze nieuwbouw diende te worden gepleegd. De Raad had de binnengracht op het oog. Burgemeester en Wethouders dachten

echter aan Secretarisland, ofwel de Zandvoort. Het College kreeg echter zijn zin. Nadat eerst nog een bouwtechnisch probleem opgelost was, het raamoppervlak was namelijk kleiner dan het vereiste zesde deel van het vloeroppervlak, kon met de bouw een begin worden gemaakt. Voor de realisatie had men een subsidie van 15.500 gulden bij het Rijk aangevraagd.

Begin twintiger jaren kwamen er eerst zes en later nog eens acht woningen bij. De bewoners betaalden aanvan-

kelijk twee gulden huur per week bij een maximaal inkomen van 1.000 gulden per jaar. Elke honderd gulden die men meer verdiende, resulteerde in een huurverhoging van een dubbeltje.

Het een en ander lijkt redelijk, maar men moet wel bedenken dat het hier om werklieden ging die toch over een redelijk loon dienden te beschikken.

Na realisatie van dit project kreeg uiteindelijk de Raad toch nog haar zin. Het volgende woningbouw-project

Nummer 49

Inhoud

Hasselt is heel lang binnen de oorspronkelijke woonkern gebleven. Nieuwbouw werd dan ook binnen de bestaande ruimte gerealiseerd. Enerzijds had dit te maken met het feit dat binnen de Veste nog voldoende ruimte aanwezig was en anderzijds met het feit dat het omliggende grondgebied in handen van de gemeente Zwollekerspel was.

Maar in het begin van de twintigste eeuw begon Hasselt zodanig uit haar voegen te barsten, dat zonder woningbouw buiten de Veste de bevolkingsgroei niet meer zou kunnen worden opvangen. Vooral na de Tweede Wereldoorlog ontstond grote behoefte aan nieuwe woningen.

Colofon

Foto en memo

© dr. F.W. Schmidt

Foto's:
Collectie Schmidt

Samenstelling en tekst:
Frits Schmidt

Zo zag Hasselt er eind negentiende tot aan het midden van de twintigste eeuw uit

vond in 1928 in de Eikenlaan plaats. Hier werd door de woningbouwvereniging "Beter Wonen" een twaalfstal woningen gerealiseerd. Op de foto behoren de eerste paar woningen rechts daar



toe. Na de tweede wereldoorlog groeide het woningbestand stapsgewijs. In de jaren vijftig kreeg de stad mondjesmaat woningen toegewezen. Een contingent van zes huizen per jaar was al veel. Desondanks nam de nieuwbouw steeds grotere vormen aan. Nieuwe straatnamen werden aan de bestaande toegevoegd. Karel Doormanstraat, Prinses Marijkestraat, Prinsenstraat etc. Niet alleen de gemeente bouwde, ook bedrijven lieten huizen voor hun

werknemers neerzetten. Zoals Bodewes, die aan het eind van de Karel Doormanstraat woningen liet bouwen. Ook particulieren bleven niet achter. Op de hoek van de Prinsenstraat zette

ven. Even leek het er in de jaren zestig op dat ook Hasselt door kaalslag getroffen zou worden. Gelukkig bleef de schade beperkt. De binnenstad is nu een toonbeeld van Hasselts



Weinrich een vrijstaande woning neer. En zo groeide Hasselt meer en meer uit haar oorspronkelijke jas. De oude woonkern kon daardoor redelijk onaangetaast blijven. Grootscheepse saneringen om grond vrij te maken voor nieuwbouw in de binnenstad konden achterwege blij-

verleden. Daarbij heeft de stad niets van haar woonfunctie hoeven in te leveren. In tegendeel, voor de huizenbezitters is de stad als woonoord alleen maar aantrekkelijker geworden.